

Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin

Cobor la voi, că mare-Mi este dragostea de voi și de poporul Meu Israel cel de azi. Cobor, fiilor, ca să dau lui Israel hrană de dragoste, că multă și frumoasă trebuie să-i fie dragostea lui Israel pentru Mine. Vin cu Verginica la voi, vin și pun peste voi pe Duhul Sfânt, ca să-l învețe El din voi pe Israel, să-l învețe dragostea de Dumnezeu, măi copilașii Mei.

Verginico, grăim prin cartea ta, grăim cu Israel cel de azi ca să-i dăm povețe noi de dragoste de Dumnezeu, căci dragostea îl face fericit pe cel ce o are și pe cel ce o dă lui Dumnezeu și fiilor lui Dumnezeu și tuturor celor ce pot fi fii ai lui Dumnezeu.

Verginico, căldura inimii e mare lucrare, tată, și voiesc să se deprindă tot fiul din Israel cu ea ca să se mângâie unul pe altul cu Mine, Cel cald mereu; cu Mine, Cel ce încălzește pe cei reci cu inima, tată. Voiesc să aibă tot Israelul căldura Duhului Sfânt și măsura Duhului Sfânt întru căldura inimii fiilor din Israel. Voiesc, tată, să văd bucurie deplină în poporul Ierusalimului nou, că mare este acest popor înaintea Mea. Amin.

– O, Doamne, ceea ce voiești Tu, voiesc și eu. Cu mare dor voiesc să văd mereu lucrarea bucuriei depline pe fețele fiilor noștri cei din urmă, că trebuie să-i avem salvatori pentru tot neamul omenesc, Doamne. Mereu venim și îi învățăm. Mereu, mereu Te scuturi peste ei, Doamne, cu cuvântul păcii și al bucuriei și al învățaturii și al veghii și al dragostei depline, Doamne, ca să-i ai ca pe o primăvară înaintea Ta, ca pe un timp nou de primăvară cerească între oameni, ca pe o speranță adevărată, ca pe un rai înmugurit, gata să i se desfacă mugurii și miresmele și slava cea sfântă pe care Tu i-o pregătești.

O, Doamne, trebuie să lucrăm cu amănuntul. Trebuie luată în mână fiecare floare, fiecare mugur, că timpul veacului acesta naște din el omizi, iar cei ce vin spre Tine din lume uită cu anevoie pe cele din care se smulg ca să vină spre Tine, Cel ce ești scăparea și izbăvirea oamenilor care cred în Tine și în minunata Ta lucrare din zilele acestea ale venirii Tale. O, e vremea cea din urmă, și războiul vremii e întins peste toți, și trebuie să-l punem tot mai tare pe Israel sub lucrarea bucuriei depline, să-l punem sub cort, Doamne, ca să se depărteze din preajma lui orice lucru străin de împărăția lui Dumnezeu. Să facem primăvară peste Israel; să venim cu tot cerul sfânt întru putere de sus și să înseninăm mereu ființa cea plăpândă a lui până ce se va deprinde tot fiul din Israel să facă și el la fel prin lucrarea lui cu Tine.

Și acum, Doamne bun, mă fac din Tine cuvânt peste fii, și ca o mamă duioasă îi voi îmbia spre dragostea de Tine și îi voi ajuta să înțeleagă îndeajuns că fără dragoste de Tine nici o inimă creștină nu atinge fericirea căutată și așteptată. Tu ești din cer cu ei, Tu ești cu cerul cu ei. Cu cerul tot venim ca să fim cu ei, dar ei, Doamne, nu știu de ajuns lucrul cel treaz pentru Tine și pentru bucuria lor cu Tine, că lumea nu poate da din ea ceva bun, iar cei ce vin trebuie să învețe de la Tine nașterea din Tine și creșterea din Tine și credința și lumina și iubirea din Tine în ei. Iubirea mea de Tine, Doamne, e iubire înflăcărată, și voiesc să fii iubit de poporul cel mic al Tău, căci cu lingurița îl hrănești din iubirea Ta și voiești să-l ai iubire la pieptul Tău cel sfânt. Amin.

O, poporule iubit de Dumnezeu, o, copilaș plăpând și tristuț! Vin la tine și te cuprind în cuvânt ca să te deprind cu bucuria inimii, fiule plăpând. Dacă tu ai avea în brațe ceva rece s-ar răci și trupușorul tău. Așa e și cu sufletul; dacă totul pare rece în jurul lui, așa e și el. Sufletul trebuie să aibă căldură, căci din căldura Duhului Sfânt este lucrat, din suflarea cea dulce și sfântă și din iubire este lucrat, și aceeași lucrare trebuie s-o aibă și el. Iar pe tine, fiule Israele, te-a întocmit Domnul încă o dată, ca să fii om nou, om de sus, din cer, la cuvântul lui Dumnezeu

lucrat. Vin la tine să te învâț lucrul sufletului tău. Sufletul tău trebuie să fie ca un foc în care să se mistuie iubirea ta de Dumnezeu.

Te-au povățuit, măi Israele, fiii cei din grădină să-L iubești pe Hristos, fiule iubit de Dumnezeu. Dacă sufletul tău îți spune că nu știi cum să-L iubești, uită-te și ia pildă din cele ce se văd, căci toate ale firii sunt o iubire și o armonie pentru ca să slujească iubirii din om. Iubirea din om trebuie să fie Hristos, așa cum a iubit El. Hrăniți-vă cu simțământul iubirii de Hristos. Iubiți-L pe Hristos, fiilor. Fiți plini de dor, fiți plini de căutare după ființa Lui, după făptura Lui, după iubirea Lui. Fiți mireasa Lui, măi fiilor. Mireasa e plină de iubire pentru Mire, căci iubirea cea curată e cea plină, fiilor. Nimeni nu-L poate iubi pe Hristos decât în chip curat. Numai iubirea de Hristos e curată, fiilor. Iubiți pe Domnul, că El este iubitul Cel iubit de voi, dar iubiți-L ca să vă simtă iubirea, iubiți-L ca să simțiți că-L iubiți și să se vadă cât Îl iubiți. Învățați iubirea dintre Mire și mireasă, fiilor, și mărturisiți-o la vedere prin simțirea inimilor voastre, măi fiilor scumpi lui Dumnezeu. Voiește Domnul să simtă iubirea voastră pentru El. Voiește Domnul să fie iubit de voi așa cum își iubește mireasa pe mire. Vin din cer cu Domnul și vă aducem hrană de dragoste, că multă și frumoasă și plină trebuie să fie dragostea voastră pentru Domnul. Cine iubește pe Domnul, cine iubește ființa și făptura Domnului nu mai este trist, nu mai este posac. Cel ce are iubire de Domnul este ca o primăvară pentru cei din jurul lui. Amin.

Coboară Domnul Iisus Hristos Duh Sfânt și cuvânt de Duh Sfânt peste voi, fiilor din grădină, ca să umblați la ființa și la făptura lui Israel. Luați în mână fiecare floare, fiecare boboc de floare și dați-i din Dumnezeu.

Coboară, Doamne, Duhul Tău Cel Sfânt și fă senin peste făptura lui Israel, iar norii tristeții să nu mai umbrească fețele celor mici ai Tăi, că Tu ești bucuria celor fără bucurii. Tu ești, Doamne, primăvara care răsare peste ființa și peste făptura celor mai mici ai neamului omenesc. Amin.

– O, scumpa Mea, o, trâmbița Mea cea cu sunet dulce, o, Verginica Mea! De M-ar mângâia și Israel așa cum Mă mângâi tu! De M-ar iubi și el cu aceeași măsură, cu aceeași frumusețe de iubire, tată! O, mare este setea ta pentru bucuria Mea pe care voiești s-o am de la mireasa Mea cea mai mică. Mă voi face cuvânt din cuvânt prin fiii cei unși în grădină și Mă voi așterne peste ființa și peste făptura și peste statura celor mici, că Israel de azi este poporul cel mai mic între mulți frați. Toți cei din cer așteaptă bucuria celui mic, așteaptă de la cel mic, iar tu, Verginico, vezi așteptarea cea din cer și te frământă să-l faci și pe Israel să se frământe.

O, copilașule Israele, înseninează-ți, tată, ființa și făptura și statura. Lumea nu ți-a dat nimic din ce este al Meu ca să știi să fii ca Mine, dar Eu îți dau din plinul Meu și te învâț să fii copil frumos și senin, și te învâț să fii primăvară pe pământ și în cer, căci cerul te ține cuprins în el ca un rai nevăzut de ochii tăi până ce ți se va da ție văzut și simțit și veșnic pe pământ, căci cerul cel nou și pământul cel nou vor fi în frumusețe veșnică cu tine cel ce ai lepădat stricăciunea ca să fii fiu al vieții.

Să ne iubim unii pe alții. Luați din iubirea Mea. Căutați-Mă bine și cu inima și cu privirea și cu mintea și cu iubirea, și Eu voi fi în voi. Fiilor, fiilor, lucrați în voi frumusețea iubirii de Hristos. Lucrați în voi iubire, fiilor. Amin amin, amin.

18/31-08-1997